GYÉMÁNT ÉS ARANYDIPLOMÁSOK 2026-BAN

A Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Építészmérnöki Kar hagyományainak megfelelően az idén is ünnepi rendezvényen vehették át jubileumi diplomájukat az építészek.

Dr. Varga Tamás dékán köszöntőjében az alábbiakat írta:

„155 éve a József Nádor Műegyetemen az Építészeti és Mérnöki Osztályon indult meg az építészmérnökök oktatása. Steindl Imre, Hauszmann Alajos és Schulek Frigyes, a kor meghatározó építészei voltak az első tanárok. Szinte minden jelentős magyar építész a nagy hagyományokkal rendelkező Karunkon végzett. A Műegyetemről érkezett építészmérnököket már a XX. század első felében szívesen alkalmazták szerte Európában, sőt az egész világon. Hudecz László Kínában, Makovecz Imre Magyarországon végzett alkotómunkája során lett világhírű. A BME építészmérnöki diplomáját az összes magyar diploma közül az elsők között ismerték el az Európai Unióban, a Karunkon kiadott építészmérnöki oklevél a világon mindenütt elfogadott.”

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Építész Kamara tagjai közül Mándoky József gyémántdiplomát, Bernáth Mihály és Pirity Attila pedig aranydiplomát vehetett át. Életutak:

Mándoky József

1936-ban született Szegeden.
Építészmérnöki oklevelének száma: 2671/1966
2016-ban aranyoklevelet kapott.

A diploma megszerzése után a Szegedi Tervező Szövetkezetbe került, ahol a feladat a sorra alakuló ipari, kereskedelmi és szolgáltató szövetkezetek épületigényeinek kielégítése, majd az OTP-vel kapcsolatba kerülve, társasházi lakások tervezése volt. 12 év alatt kb. 2000 ilyen lakás épült. Jászberényben 10 évig dolgozott a belváros fejlesztésével, műemléki környezetben is, ezért megkapta a város elismerő emlékplakettjét. Családi okok miatt lakóhelyet kellett változtatnia, 1978-ban így került Debrecenbe, ahol a Hajdú-Bihar Megyei Állami Építőipari Vállalat Tervezési Osztályán folytatta a munkát, elsőként a DVSC sportcsarnokának, majd több iroda, oktatási épület tervezésével. Elvégezte 1980-82-ben az Iparosított Építés szakmérnöki képzést is és a cég HAJDÚVÍZ termékének a fejlesztésével foglalkozott, ami meg is valósult. 1982-ben megkapta a vezető tervezői címet. 1983-ban tagja lett a Magyar Építőművészek Szövetségének. Ezek után, 1984-ben Miskolcra vezetett útja, ahol sok szép, érdekes és változatos munkát kapott, máig is itt tevékenykedik. Az 1990-92-es években megszűntek a nagy tervező irodák, és a munkanélküliséget elkerülve a korábbi műemléki munkái alapján az Országos Műemlékvédelmi Hivatal megyei felügyelője megkereste, hogy az alakuló megyei műemléki irodák borsodi munkatársi állását elvállalja-e. Mivel a műemlékek mindig is vonzották, elvállalta az állást 1992-től 2001-ig, amikor nyugdíjaztak. Magántervezőként dolgozott tovább és csak műemléki épületekkel foglalkozott. 2025-ig mintegy 95 műemlék teljes vagy részleges – több ütemben elkészülő – felújítását tervezte vagy szakértőként szerepelt a munkákban elhivatott, fiatalabb munkatársakkal együttműködve, a mai napig is aktívan. 2019-ben elnyerte Miskolc Város Építészeti Alkotói Díját egy kiállítással összekötve, majd 2025-ben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Építész Kamara Szeghalmy Bálint-díját vehette át.

Az egyetem szenátusa gyémántdiploma adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Mándoky Petra vette át édesapja gyémántdiplomáját.

Bernáth Mihály

Hild János-díjas

1952-ben született Hajdúszováton.
Építészmérnöki oklevelének száma: 14/1976

A diploma megszerzése után hét évet Emődön a helyi közigazgatásban dolgoztam. Jó iskola és megtisztelő feladat volt a várossá válást megalapozó intézményfejlesztés, lakásépítés, rendezési tervezés koordinálása, amelyhez dr. Vidor Ferenc II. Urbanisztikai Továbbképző Tanfolyama (1980-82) holisztikus megközelítésű urbanisztikai szemlélete máig ható mély elméleti impulzust adott. A következő nyolc év a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei közigazgatásban telt el, ahol közreműködtem a Bükk-i és az Aggteleki Nemzeti Parkok regionális tervei készíttetésében. Közben szereztem meg másoddiplomámat (1991) a városépítési-városgazdasági posztgraduális képzésben, amely elméleti-gyakorlati alapot adott későbbi szakmai vállalásaim teljesítéséhez. Ezután 16 évig az Észak-magyarországi Területi Főépítészi Iroda vezetőhelyettese voltam. Itt az országos kitekintés lehetősége, a sokszínű kapcsolati háló adottsága, az ehhez párosuló képzett szakmai közeg a mindennapok természetes részeként volt jelen, így a három megye és településeik építészeti, rendezési tervei menedzselésében részt venni szép és tartalmas munka volt. Majd eljött a nyugdíjazásom előtti nyolc év, amikor Észak-magyarországi Állami Főépítészként, a megemelt tisztséghez illően vehettem részt a világörökségi területek (Tokaj-Hegyalja, illetve Hollókő Ófalu) kezelési terveinek kialakításában, építészeti terveik minősítésében, és talán ezért kaptam a Magyar Köztársasági Arany Érdemkereszt kitüntetést (2011.). Ugyanakkor az előzőkkel egyező szakmai súlyúnak értékelem a majd’ száz épület, családi házak (hét a családom tagjaié), társasházak és közösségi épületek terveinek elkészítését, továbbá hogy aktív kamarai tag vagyok, valamint több szakmai szervezetben dolgozom, így a Magyar Urbanisztikai Társaságnak is, amely 2017-ben megtisztelt az egyéni Hild János-díjjal.

Az egyetem szenátusa aranydiploma adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.

Pirity Attila

Ybl Miklós-díjas

1952-ben született Miskolcon.
Építészmérnöki oklevelének száma: 149/1976

Erdőmérnök édesapám zalaegerszegi, tanárnő édesanyám veszprémi. Csaba bátyám még Veszprémben született, mi már Árpád öcsémmel Miskolcon. Mindhárman a miskolci Földes Ferenc Gimnáziumban érettségiztünk. A Középülettervezési Tanszéken diplomáztam, konzulensem Farkasdy Zoltán volt. Az ÉSZAKTERV-ben helyezkedtem el és a megszűnésig végig ott dolgoztam építészként, létesítményi főmérnökként, főépítészként, vezető építész tervezőként. Tagja lettem a Miskolci Építész Műhelynek és a Kollektív Ház közösségének. A Mesteriskolát 1984-ben végeztem el több miskolci kollégával együtt. Az ÉSZAKTERV megszűnése után 1990-ben nagy létszámmal megalapítottuk a STÚDIÓ Észak-magyarországi Tervező Kft.-t, településrendezési, építészeti, belsőépítészeti, statikus, épületgépész és elektromos teamekkel. Mindig nagy csapatban szerettem dolgozni. Rengeteg országos és regionális tervpályázaton indultunk többnyire sikeresen. Tokajban végzett építészeti tevékenységemért megkaptam a város első építészeti Pro Urbe díját. Hűséges maradtam városomhoz, jelenleg is Miskolcon élek és dolgozom. Kétszer nyertem el a város Alkotói Díját, 2006-ban a „Belváros Team" tagjaként. Nívódíjas lettem 2019-ben.

„Főként szülővárosához, Miskolchoz kötődő, hagyományokat tisztelő és gazdagító, következetes, értékmentő életműve elismeréseként, valamint példamutató építészeti alkotó munkásságáért, emblematikus szerkesztésű, kimagasló színvonalban megvalósult épületek létrehozásáért" vehettem át az Ybl Miklós-díjat 2020-ban. 2017 és 2025 között Encs város főépítésze voltam. Három évig szerveztem az Aggteleki Építésznapokat és 2008-tól öt éven át a szikszói Sepsi Csombor Márton iskolával összefogva művészeti programokat bonyolítottunk le. Feleségem, lányom és fiam is építész. Jelenleg is tervezési munkát végzek, már kisebb csapatban, változatlanul összenőve a rajzasztallal. Az egyetem szenátusa aranydiploma adományozásával ismerte el értékes szakmai tevékenységét.